

FUNDACIÓ CAMPALANS Jornada *Els Jocs Olímpics d'Hivern 2030*

25 de març de 2022

[SALUTACIONS ...]

Bon dia tothom.

Només unes breus paraules de benvinguda a tots vosaltres

Ens apleguem al voltant d'una nova iniciativa que realitzem sota el paraigua de la Fundació Campalans que segueix en la línia de reflexionar sobre l'agenda del país i les seves institucions.

En poc temps ho hem fet amb *l'Informe Social*, per analitzar els rostres i les circumstàncies de la desigualtat social. Amb el *Diàleg sobre l'ús social del català*. Amb les reformes necessàries per a disposar d'un bon *sistema de finançament de les CCAA amb una perspectiva federal*. Ja us anuncio que hi haurà noves iniciatives per parlar dels reptes als quals Catalunya ha de fer front.

Ara ho fem per reflexionar sobre un projecte important per a tots: els *Jocs d'Hivern de 2030*.

Ho fem sempre amb el propòsit de construir ponts, de teixir aliances, de contrastar opinions i punts de vista.

Avui també.

Començo dient que jo sóc partidari dels Jocs d'Hivern als Pirineus i espero que la candidatura per als Jocs del 2030 tingui èxit, com la va tenir la de Barcelona 92.

Per què crec que l'activitat esportiva és expressió d'un conjunt de valors de la humanitat. L'esport és afany de superació, esforç, treball en equip... És no rendir-se, és coratge, és paciència.

També és espectacle, entreteniment... Forma part de la nostra vida cultural i és, per a molta gent, un senyal d'identitat.

Però és també, deixeu-m'ho dir sense embuts, una activitat amb efectes econòmics i socials molt importants. N'esmento alguns:

Les competicions esportives internacionals mouen diners i reputació.

Els diners (i també la reputació d'un país) permet finançar inversions.

Les inversions són una palanca per millorar la connectivitat i la mobilitat i, així, potenciar l'activitat econòmica del territori, ajudar a combatre el despoblament i fer possible la millora de les condicions de vida per als qui viuen i treballen en aquells indrets.

Per descomptat que aquest conjunt complex de sil·logismes no és mai ni senzill ni automàtic. Cal fer les coses ben fetes. Tenint en compte els interessos de la gent del territori, la que hi viu tot l'any, que hi vol continuar vivint i que hi vol treballar per guanyar-se la vida.

Fer les coses ben fetes vol dir, per descomptat, tenir en compte els condicionats ambientals i els requeriments que es desprenen de la lluita contra el canvi climàtic i la protecció del medi natural.

Necessitem un projecte solvent en tots els aspectes (instal·lacions esportives, estructura organitzativa, infraestructures, difusió, finançament...) per competir amb altres candidatures i assegurar-nos que, un cop guanyem els Jocs les previsions del projecte siguin assolibles i tinguin continuïtat més enllà dels mateixos Jocs. És a dir, que més enllà de l'esdeveniment esportiu, els efectes econòmics per a les comarques pirinenques siguin permanents.

Sabem fer-ho.

Hi ha, al voltant dels Pirineus i en el conjunt del territori, començant per Barcelona, talent i expertesa suficients.

Obtenir per als Pirineus, per a Catalunya, per Aragó, per Espanya, aquesta candidatura és molt rellevant. És una qüestió de prestigi, també.

Però és que en el món global on vivim, la reputació, el prestigi d'un país és un intangible d'extraordinari valor que no podem menystenir de forma displicent.

Tinguem clar que assolir l'encàrrec del Comitè Olímpic Internacional per organitzar els Jocs és una competició difícil.

Hi ha moltes candidatures que malden per guanyar el primer lloc del podi. Que esmerçaran tot el seu talent, la seva capacitat d'influència i els recursos necessaris per guanyar. Com hem de fer nosaltres, ni més ni menys.

La competició és al COI entre les candidatures que hi arribin. La competició no és entre Catalunya, Aragó i Espanya.

Aconseguir la candidatura només serà possible si som capaços de presentar una candidatura solvent i sense fissures polítiques ni territorials. Aprofitant una marca potentíssima, la dels Pirineus en el seu conjunt.

Catalunya no es pot permetre el luxe de perdre més oportunitats. Hem de ser exigents amb nosaltres mateixos i amb les administracions concernides. Ens cal assegurar que els governs són capaços de prendre les decisions que els corresponen i demostrar que petites controvèrsies polítiques i ideològiques no posen en perill la candidatura.

L'agenda d'aquesta Jornada és ben completa.

Farcida de persones que coneixen bé els temes a debat: persones que han participat en la preparació d'altres candidatures olímpiques, esportistes amb responsabilitats a les federacions i associacions esportives, persones amb responsabilitats a les administracions públiques implicades en el projecte, professionals diversos i periodistes de l'àmbit esportiu.

Si hagués de fer un resum del conjunt de ponents i moderadors de la Jornada penso en dues paraules: pluralitat i solvència.

Al llarg del dia tindrem una conversa entre el primer secretari del PSC, Salvador Illa i el president del Comitè Olímpic Espanyol i quatre taules rodones que volen respondre a aquestes quatre preguntes:

- Com organitzar els millors Jocs Olímpics d'Hivern?
- Són els Jocs Olímpics una oportunitat per al territori?
- Què representen els Jocs Olímpics per a un o una esportista?
- Quins són els riscos dels Jocs d'Hivern i com fer-los front?

Acabo fent un agraïment als ponents. Els vull dir que apreciem molt la seva participació, el seu compromís i que escoltarem amb atenció la seva intervenció, les seves idees i els seus punts de vista.

També als moderadors de les quatre taules: els diputats **Marta Moreta** i **Óscar Ordeig** i els periodistes **Francesc Guillaumet** i **Joan Josep Pallàs**.

I molt especialment als organitzadors de la Jornada, que acumula molta feina ben feta: **Marta Moreta**. Enhorabona.

I res més, moltes gràcies per la vostra atenció i a continuació escoltarem el diàleg entre **Alejandro Blanco**, president del Comité Olímpico Español i en **Salvador Illa**, cap de l'oposició al Parlament de Catalunya.

JMA 25 de març de 2022